

แผนบริหารความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

จัดทำโดย

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

เทศบาลตำบลชำสูง อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

คำนำ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 62 วรรค 3 บัญญัติให้รัฐต้องรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ฐานะทางการเงินการคลังของรัฐมีเสถียรภาพมั่นคงอย่างยั่งยืน โดยกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกรอบการดำเนินการการคลัง งบประมาณ วินัยรายได้ รายจ่าย ทั้งเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ การรับทรัพย์สิน เงินคงคลังและหนี้สาธารณะ ดังนั้นจึงได้กำหนดพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 หมวด 4 การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ ตามมาตรา 79 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2561 ซึ่งการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานตามภารกิจมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ประหยัด และช่วยป้องกันหรือลดความเสี่ยงจากการผิดพลาด ความเสียหาย ความสิ้นเปลือง ความสูญเปล่าของการใช้ทรัพย์สิน หรือการกระทำอันเป็นการทุจริต กล่าวคือ โดยที่สมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามความในมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561

การบริหารความเสี่ยงเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรตั้งแต่ผู้บริหารท้องถิ่นจนถึงเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพราะการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ด้วยการมองภาพรวมทั้งหมดขององค์กร โดยคำนึงถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยเสี่ยงที่สามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่ารวมขององค์กร แล้วนำมากำหนดแผนการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงองค์กรอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับและจัดการได้เพื่อการสร้างหลักประกันที่องค์กรจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การบริหารความเสี่ยงจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันและควบคุมในด้านต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กรโดยรวม อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการความเสี่ยงจะบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังได้ก็ต่อเมื่อได้มีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหารท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทุกกอง/ฝ่าย ที่จะให้ความร่วมมือในการนำไปดำเนินการตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังกำหนด

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง เทศบาลตำบลชำสูง จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาตรา 79 ฉบับนี้เพื่อใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กรซึ่งเป็นแผนการดำเนินงานเพื่อลดความเสี่ยงโดยมีแนวทางในการประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลชำสูงบรรลุวัตถุประสงค์ทุกประการ

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

20 ธันวาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมา	1
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2
มาตรฐานด้านการตรวจสอบภายใน	2
บทที่ 2 มาตรฐานการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ	
แนวคิด	4
คำนิยาม	4
ขอบเขตการใช้	5
วัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน	5
องค์ประกอบของมาตรฐานการควบคุมภายใน	5
องค์ประกอบของการควบคุมภายใน	6
บทที่ 3 มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ	
หลักการและเหตุผล	9
คำนิยาม	9
มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยง	10
ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง	10
ลักษณะของความเสี่ยง	11
บทที่ 4 แนวทางการบริหารความเสี่ยงและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	
กลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง	12
โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง	12
กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	13
การระบุความเสี่ยง	14
การประเมินความเสี่ยง	15
การประเมินโอกาสและผลกระทบความเสี่ยง	17
การควบคุมความเสี่ยง	18
ประเภทความเสี่ยง	19
การควบคุมความเสี่ยง	19
การจัดการความเสี่ยง	19
การรายงานการติดตามผล	20
การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง	20
การทบทวนการบริหารความเสี่ยง	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 แผนบริหารจัดการความเสี่ยง	
ขั้นตอนการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง	21
การประเมินโอกาส ผลกระทบ และระดับความเสี่ยง	22
การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน	22
การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	26
การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง	29
แผนบริหารจัดการความเสี่ยง	35
ภาคผนวก	
คำสั่งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง	39

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 62 วรรค 3 บัญญัติให้รัฐต้องรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ฐานะทางการเงินการคลังของรัฐมีเสถียรภาพมั่นคงอย่างยั่งยืน โดยกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกรอบการดำเนินการการคลัง งบประมาณ วินัยรายได้ รายจ่าย ทั้งเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ การรับทรัพย์สิน เงินคงคลังและหนี้สาธารณะ ดังนั้นจึงได้กำหนดพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 หมวด 4 การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ ตามมาตรา 79 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2561 ซึ่งการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานตามภารกิจมีประสิทธิภาพ ประหยัด และช่วยป้องกันหรือลดความเสี่ยงจากการผิดพลาด ความเสียหาย ความสิ้นเปลือง ความสูญเปล่าของการใช้ทรัพย์สิน หรือการกระทำอันเป็นการทุจริต กล่าวคือ โดยที่สมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 และแนวทางที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด ดังนี้

1. หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2561 ตามหนังสือที่ มท 0805.2/ว3444 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2561 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการควบคุมภายในเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงาน และด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2561”

ข้อ 2 หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่กระทรวงการคลังประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐที่แนบท้ายหลักเกณฑ์ฉบับนี้

ข้อ 4 กรณีหน่วยงานของรัฐ มีเจตนาหรือปล่อยปละละเลยในการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยไม่มีเหตุอันควร ให้กระทรวงการคลังพิจารณาความเหมาะสมในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับพฤติการณ์ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

2. หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 หนังสือที่ มท 0805.2/ว 6858 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2562
หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562”

ข้อ 2 หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับในรอระยะเวลาบัญชีของหน่วยงานของรัฐถัดจากปีที่กระทรวงการคลังประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์การปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่แนบท้ายหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562

ข้อ 4 กรณีหน่วยงานของรัฐมีเจตนาปล่อยปละละเลยในการปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยไม่มีเหตุอันควรให้กระทรวงการคลังพิจารณาความเหมาะสมในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาตรา 4 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหนึ่งในหน่วยงานของรัฐ และให้ความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

3. มาตรฐานด้านการตรวจสอบภายใน

กรมบัญชีกลางกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการ เพื่อให้ผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากการตรวจสอบภายในนั้นว่าเป็นเครื่องมือหรือผู้ช่วยที่สำคัญของผู้บริหารหน่วยงานในการติดตามและประเมินการปฏิบัติงานของส่วนงานต่างๆ ภายในหน่วยงาน รวมทั้งการเสนอแนะแนวทางหรือมาตรการที่จะทำให้ผลการดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งโครงสร้างมาตรฐานการตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ มาตรฐานด้านคุณสมบัติ ซึ่งกล่าวถึงลักษณะของหน่วยงานและบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบภายใน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน ซึ่งกล่าวถึงลักษณะของงานและกระบวนการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบภายใน ซึ่งมาตรฐานการปฏิบัติงานรหัส 2100 ด้านลักษณะของงานตรวจสอบภายใน กำหนดไว้ว่า การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในต้องสามารถประเมินและช่วยสนับสนุนให้มีการปรับปรุงกระบวนการกำกับดูแล การบริหารความเสี่ยง และการ

ควบคุมของส่วนราชการ โดยใช้วิธีการที่เป็นระบบ ระเบียบ และอาศัยความเสี่ยงของส่วนราชการ ทั้งนี้ การตรวจสอบภายในจะมีความน่าเชื่อถือและเพิ่มคุณค่า เมื่อผู้ตรวจสอบภายในมีการปฏิบัติงานเชิงรุกและการประเมินผลของผู้ตรวจสอบภายใน ได้ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

ทั้งนี้ หน่วยตรวจสอบภายใน ได้ดำเนินการตรวจสอบผลดำเนินงานด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาตรา 79 ความว่า “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด” นั้น ปรากฏว่า เทศบาลตำบลชำสูง ยังไม่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 กำหนด และหน่วยงานภายในองค์กรยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว หน่วยตรวจสอบภายในจึงได้จัดทำคู่มือคู่มือการจัดทำรายงานการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาตรา 79 เพื่อให้หน่วยงานในองค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการจัดวางระบบควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรต่อไป

บทที่ 2

มาตรฐานการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ

1. แนวคิด

1. การควบคุมภายในเป็นกลไกที่จะทำให้หน่วยงานของรัฐบรรลุวัตถุประสงค์การควบคุมภายในในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงาน และด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับ

2. การควบคุมภายในเป็นส่วนประกอบที่แทรกอยู่ในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การควบคุมภายในเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง มิใช่เป็นผลสุดท้ายของการกระทำ

3. การควบคุมภายในเกิดขึ้นได้โดยบุคลากรของหน่วยงานของรัฐ โดยผู้กำกับดูแล ฝ่ายบริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ตรวจสอบภายใน เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการทำให้มีการควบคุมภายในเกิดขึ้น ซึ่งไม่ใช่เพียงการกำหนดนโยบาย ระบบงาน คู่มือการปฏิบัติงานและแบบฟอร์มดำเนินงานเท่านั้น หากแต่ต้องมีการลงมือปฏิบัติ

4. การควบคุมภายในสามารถให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่าจะบรรลุตามวัตถุประสงค์หน่วยงานของรัฐที่กำหนดตามแผนปฏิบัติการหรือแผนดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม การควบคุมภายในที่กำหนดก็อาจจะไม่สามารถให้ความมั่นใจแก่ผู้กำกับดูแลและฝ่ายบริหาร ว่าการดำเนินงานจะบรรลุวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์

5. การควบคุมภายในควรกำหนดให้เหมาะสมกับโครงสร้างองค์กรและภารกิจของหน่วยงานของรัฐ

2. คำนิยาม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(1) ส่วนราชการ

(2) รัฐวิสาหกิจ

(3) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ

(3) องค์การมหาชน

(4) ทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล

(5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(6) หน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กฎหมายกำหนด

“ผู้กำกับดูแล” หมายความว่า บุคคล หรือคณะบุคคล ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแล หรือ บังคับบัญชาของหน่วยงานของรัฐ

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐ

“ฝ่ายบริหาร” หมายความว่า ผู้บริหารทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ

“ผู้ตรวจสอบภายใน” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงาน หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐ

“การควบคุมภายใน” หมายความว่า กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ฝ่ายบริหาร และบุคลากรของหน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐจะบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงาน และด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

“ความเสี่ยง” หมายความว่า ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์

3. ขอบเขตการใช้

มาตรฐานการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ จัดทำขึ้นสำหรับหน่วยงานของรัฐเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำระบบการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และความซับซ้อนของงานในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ และมีการติดตามประเมินผลและปรับปรุงการควบคุมภายในให้เพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งมีการปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง

4. วัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน

หน่วยงานของรัฐต้องให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในแต่ละด้าน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน (Operations Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน รวมถึงการบรรลุเป้าหมายด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การดูแลรักษาทรัพย์สิน การป้องกันหรือลดความผิดพลาดของหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนความเสียหาย การรั่วไหล การสิ้นเปลือง หรือการทุจริตในหน่วยงานของรัฐ

2. วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรายงานทางการเงินและไม่ใช้การเงิน ที่ใช้ภายในและภายนอกหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการรายงานที่เชื่อถือได้ทันเวลา โปร่งใส หรือข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

3. วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ (Compliance Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

5. องค์ประกอบของมาตรฐานการควบคุมภายใน

หน่วยงานของรัฐได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละหน่วยงาน การควบคุมภายในจะเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐสามารถขับเคลื่อนการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ทั้งนี้ การควบคุมภายในจะประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 17 หลักการ ดังนี้

6. องค์ประกอบของการควบคุมภายใน 5 องค์ประกอบ :

1. สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)
2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
3. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
4. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)
5. กิจกรรมการติดตามผล (Monitoring Activities)

1. สภาพแวดล้อมการควบคุม

สภาพแวดล้อมการควบคุมเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินงานที่ส่งผลให้มีการนำการควบคุมภายในมาปฏิบัติทั่วทั้งหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ผู้กำกับดูแลและฝ่ายบริหารจะต้องสร้างบรรยากาศให้ทุกระดับตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมภายใน รวมทั้งการดำเนินงานที่คาดหวังของผู้กำกับดูแลและฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ สภาพแวดล้อมการควบคุมดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบของการควบคุมภายในอื่นๆ

สภาพแวดล้อมการควบคุมประกอบด้วย 5 หลักการ ดังนี้

- (1) หน่วยงานของรัฐแสดงให้เห็นถึงการยึดมั่นในคุณค่าของความซื่อตรงและจริยธรรม
- (2) ผู้กำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐ แสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและมีหน้าที่กำกับดูแลให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการควบคุมภายใน รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมภายใน
- (3) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดให้มีโครงสร้างองค์กร สายการบังคับบัญชา อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่เหมาะสมในการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐภายใต้การกำกับดูแลของผู้กำกับดูแล
- (4) หน่วยงานของรัฐแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการสร้างแรงจูงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ
- (5) หน่วยงานของรัฐกำหนดให้บุคลากรมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายใน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ

2. การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ เพื่อระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้น ฝ่ายบริหารควรคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในทั้งหมดที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ

การประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย 4 หลักการ ดังนี้

- (1) หน่วยงานของรัฐระบุวัตถุประสงค์การควบคุมภายในของการทำงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กรไว้อย่างชัดเจนและเพียงพอที่จะสามารถระบุและประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์

(2) หน่วยงานของรัฐระบุความเสี่ยงที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์การควบคุมภายในอย่างครอบคลุมทั้งหน่วยงานของรัฐ และวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยง

(3) หน่วยงานของรัฐพิจารณาโอกาสที่อาจเกิดการทุจริต เพื่อประกอบการประเมินความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์

(4) หน่วยงานของรัฐระบุและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่อาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบการควบคุมภายใน

3. กิจกรรมการควบคุม

กิจกรรมการควบคุมเป็นการปฏิบัติที่กำหนดไว้ในนโยบายและกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติตามคำสั่งการของฝ่ายบริหารจะลดหรือควบคุมความเสี่ยงให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมการควบคุมควรได้รับการนำไปปฏิบัติทั่วทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ ในกระบวนการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน

กิจกรรมการควบคุมประกอบด้วย 3 หลักการ ดังนี้

(1) หน่วยงานของรัฐระบุและพัฒนากิจกรรมการควบคุม เพื่อลดความเสี่ยงในการบรรลุวัตถุประสงค์ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

(2) หน่วยงานของรัฐระบุและพัฒนากิจกรรมการควบคุมทั่วไปด้านเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์

(3) หน่วยงานของรัฐจัดให้มีกิจกรรมการควบคุม โดยกำหนดไว้ในนโยบาย ประกอบด้วยผลสำเร็จที่คาดหวังและขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจริง

4. สารสนเทศและการสื่อสาร

สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับหน่วยงานของรัฐที่จะช่วยให้มีการดำเนินการตามการควบคุมภายในที่กำหนด เพื่อสนับสนุนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ การสื่อสารเกิดขึ้นได้ทั้งจากภายในและภายนอก และเป็นช่องทางเพื่อให้ทราบถึงสารสนเทศที่สำคัญในการควบคุมการดำเนินงานและความสำคัญของการควบคุมภายในที่มีต่อการบรรลุวัตถุประสงค์

สารสนเทศและการสื่อสารประกอบด้วย 3 หลักการ ดังนี้

(1) หน่วยงานของรัฐจัดทำหรือจัดหาและใช้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

(2) หน่วยงานของรัฐมีการสื่อสารภายในเกี่ยวกับสารสนเทศ รวมถึงวัตถุประสงค์และความรับผิดชอบที่มีต่อการควบคุมภายในซึ่งมีความจำเป็นในการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

(3) หน่วยงานของรัฐมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

5. กิจกรรมการติดตามผล

กิจกรรมการติดตามผลเป็นการประเมินผลระหว่างการปฏิบัติงาน การประเมินผลเป็นรายครั้ง หรือเป็นการประเมินผลทั้งสองวิธีร่วมกัน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามหลักการในแต่ละองค์ประกอบของการควบคุมภายในทั้ง 5 องค์ประกอบ กรณีที่ผลการประเมินการควบคุมภายในจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐ ให้รายงานต่อฝ่ายบริหาร และผู้กำกับดูแล อย่างทันเวลา

กิจกรรมการติดตามผลประกอบด้วย 2 หลักการ ดังนี้

(1) หน่วยงานของรัฐระบุ พัฒนา และดำเนินการประเมินผลระหว่างการปฏิบัติงาน และหรือการประเมินผลเป็นรายครั้งตามที่กำหนด เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามองค์ประกอบของการควบคุมภายใน

(2) หน่วยงานของรัฐประเมินผลและสื่อสารข้อบกพร่อง หรือจุดอ่อนของการควบคุมภายในอย่างทันเวลาต่อฝ่ายบริหารและผู้กำกับดูแล เพื่อให้ผู้รับผิดชอบสามารถสั่งการแก้ไขได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 3

มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ

1. หลักการและเหตุผล

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ อาทิ การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม ควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุกๆ องค์กร ล้วนแต่มีความเสี่ยงซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กำหนดต่อไปนี้ได้จัดทำขึ้นตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงของสากลมากำหนดให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานของรัฐในประเทศไทย โดยถือเป็นมาตรฐานเบื้องต้นของการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ

2. คำนิยาม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

- (1) ส่วนราชการ
- (2) รัฐวิสาหกิจ
- (3) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ
- (4) องค์กรมหาชน
- (5) ทุณฑินเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล
- (6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (7) หน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กฎหมายกำหนด

“ฝ่ายบริหาร” หมายความว่า ผู้บริหารทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ

“การบริหารจัดการความเสี่ยง” หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

3. มาตรฐาน

3.1 หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลแก่ผู้มีส่วนได้เสียของหน่วยงานว่าหน่วยงานได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

3.2 ฝ่ายบริหารของหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กร อย่างน้อยประกอบด้วย การมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง การกำหนดวัฒนธรรมของหน่วยงานของรัฐที่ส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการบริหารทรัพยากรบุคคล

3.3 หน่วยงานของรัฐต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมถึงการสื่อสารการบริหารจัดการความเสี่ยงของวัตถุประสงค์ด้านต่างๆ ต่อบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3.4 การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการในทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ

3.5 การบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง

3.6 หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้งและต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

3.7 หน่วยงานของรัฐต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

3.8 หน่วยงานของรัฐต้องมีการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.9 หน่วยงานของรัฐสามารถพิจารณานำเครื่องมือการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารหน่วยงานของรัฐมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้อย่างดียิ่งขึ้น และทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย

ประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้จากรับจากการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง มีดังนี้

1. เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารความเสี่ยงจะช่วยคณะทำงานบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญและสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานขององค์กร การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารท้องถิ่นในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กรรวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

3. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสียหายต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสียหายสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมาภิบาล

4. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดและสามารถปกป้องผลประโยชน์ รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

5. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจของผู้บริหารมีความเข้าใจกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

6. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่างๆ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

4. ลักษณะของความเสียหาย

ลักษณะของความเสียหาย สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่จะทำให้เกิดความเสียหาย
2. เหตุการณ์เสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน หรือนโยบาย
3. ผลกระทบของความเสียหาย คือ ความรุนแรงของความเสียหายที่น่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เสี่ยง

บทที่ 4

แนวทางการบริหารความเสี่ยงและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

1. กลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง

1. ผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

2. คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่ดำเนินการให้มีระบบการบริหารจัดการความเสี่ยง จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง รายงาน และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

3. ผู้ปฏิบัติงาน หรือเจ้าหน้าที่กอง/ฝ่าย ขององค์กรมีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับ คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

2. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย การกำกับดูแล การตัดสินใจ การจัดทำแผน การดำเนินการ การติดตามประเมินผล และการสอบทาน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่

- 1) ส่งเสริมให้มีการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยง
- 2) ให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะต่อระบบและแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- 3) รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

2. คณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน มีหน้าที่

1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับองค์กร

2) รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

3) กำกับดูแลการพัฒนาและการปฏิบัติตามกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

3. ผู้บริหารท้องถิ่น

1) แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

2) รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

3) กำกับดูแลการพัฒนาและการปฏิบัติตามกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

4. หน่วยตรวจสอบภายใน

1) สอบทานกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

2) นำเสนอผลการบริหารความเสี่ยงให้คณะอนุกรรมการตรวจสอบ (ถ้ามี)

- 3) ประเมินรับทราบและให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับตรวจ
 - 4) ให้คำแนะนำในการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด
 5. คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง
 - 1) จัดให้มีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร
 - 2) ดำเนินการตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง และการปฏิบัติตามมาตรการลดและควบคุมความเสี่ยง
 - 3) รายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญ เสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณา
- โดยมีหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ดังนี้
- (1) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
 - (2) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
 - (3) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
 - (4) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
6. เจ้าหน้าที่ กอง/ฝ่าย
 - 1) สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง
 - 2) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

3. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมินและจัดลำดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยมีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง 6 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

- 1) ระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดีและผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร
- 2) ประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยงโดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม
- 3) จัดการความเสี่ยง เป็นการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และควบคุมความเสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

4) รายงานและติดตามผล เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

5) ประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ (Residual Risk) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

6) ทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

4. การระบุความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรม ในการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาดความเสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพย์สินใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกันรักษา

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจในความหมายของ ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และประเภทความเสี่ยง ก่อนที่จะมีการดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

1. **ความเสี่ยง (Risk)** หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจหลักขององค์กร และเป้าหมายตามแผนปฏิบัติงาน

2. **ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor)** หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงแบ่งได้ 2 ด้าน ดังนี้

1) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยองค์กร อาทิ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย คู่แข่ง เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

2) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร อาทิ กฎระเบียบ ข้อบังคับภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารและการจัดการ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ของบุคลากร กระบวนการทำงาน ข้อมูล ระบบสารสนเทศ เครื่องมือ อุปกรณ์

3. ประเภทความเสี่ยง

ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1) ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ กลยุทธ์ เป้าหมาย พันธกิจ ในภาพรวมขององค์กรที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กร

2) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ปัญหาการปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านนี้ อาทิ การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานโดยไม่มีผังการปฏิบัติงานที่ชัดเจน หรือไม่มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

3) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและ ควบคุมทางการเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลกระทบการเงินที่เกิดจาก ปัจจัยภายนอก อาทิ ข้อบังคับเกี่ยวกับการรายงานทางการเงินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานงบประมาณ รวมทั้ง การจัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสม

4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk) เป็น ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกำหนด ระเบียบ การปกป้องคุ้มครองผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสีย การป้องกันข้อมูล รวมถึงประเด็นทางด้านกฎหมายระเบียบอื่นๆ

การระบุความเสี่ยงควรเริ่มด้วยการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงานที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แล้วจึงระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย และเสียโอกาส ปัจจัยเสี่ยงนั้นควรเป็นต้นเหตุที่แท้จริงเพื่อที่จะสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม

5. การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการ จัดระดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อ การบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือของ องค์กร

การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน

เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดย คณะทำงานบริหารความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ไว้ 5 ระดับ คือ ต่ำมาก ต่ำ ปานกลาง สูง และสูงมาก เป็นต้น

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

1. โอกาสที่จะเกิด (Likelihood : L) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

1.1 ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงเชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	1 เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า หรือมีโอกาสดำเนินการขึ้น 80%
4	สูง	1-6 เดือนต่อครั้ง หรือมีโอกาสดำเนินการขึ้น 70-79%
3	ปานกลาง	1 ปีต่อครั้ง หรือมีโอกาสดำเนินการขึ้น 40-69%
2	น้อย	2-3 ปีต่อครั้ง หรือมีโอกาสดำเนินการขึ้น 21-39%
1	น้อยมาก	4 ปีต่อครั้ง หรือมีโอกาสดำเนินการขึ้นน้อยกว่า 20%

1.2 ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงเชิงคุณภาพหรือเชิงพรรณนา

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	เกิดขึ้นเกือบทุกครั้งหรือเป็นประจำ
4	สูง	เกิดขึ้นบ่อยครั้ง
3	ปานกลาง	เกิดขึ้นค่อนข้างบ่อย
2	น้อย	เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
1	น้อยมาก	เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง/ เกิดขึ้นได้ในกรณียกเว้น

2. ผลกระทบ (Impact : I) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง จำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	เกิดความเสียหาย ร้อยละ 25 ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน-โครงการ-กิจกรรม/ กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินอย่างมหันต์/การบาดเจ็บถึงชีวิต/การสูญเสียชีวิต
4	สูง	เกิดความเสียหาย ร้อยละ 20 ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน-โครงการ-กิจกรรม/ กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินอย่างมาก/บาดเจ็บสาหัสถึงขั้นทุพพลภาพไม่สามารถทำงานได้/การสูญเสียอวัยวะ
3	ปานกลาง	เกิดความเสียหาย ร้อยละ 15 ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน-โครงการ-กิจกรรม/ กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินปานกลาง/บาดเจ็บสาหัสถึงขั้นหยุดงาน/การบาดเจ็บรุนแรง
2	ต่ำ	เกิดความเสียหาย ร้อยละ 10 ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน-โครงการ-กิจกรรม/ กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินพอสมควร/บาดเจ็บต้องปฐมพยาบาล
1	ต่ำมาก	เกิดความเสียหาย ร้อยละ 5 ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน-โครงการ-กิจกรรม/ กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินเล็กน้อย/บาดเจ็บเล็กน้อยแต่ไม่รุนแรงถึงระดับปฐมพยาบาล

ผลกระทบด้านการเงิน

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	เสียค่าใช้จ่ายสูงกว่า 1,000,000 บาท
4	สูง	เสียค่าใช้จ่าย 200,000-1,000,000 บาท
3	ปานกลาง	เสียค่าใช้จ่าย 50,001-200,000 บาท
2	ต่ำ	เสียค่าใช้จ่าย 10,001-50,000 บาท
1	ต่ำมาก	เสียค่าใช้จ่ายไม่เกิน 10,000 บาท

3. **ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk : D)** หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง มีค่าเป็นเชิงปริมาณ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

ระดับการระดับความเสี่ยง = ระดับโอกาส x ระดับผลกระทบของความเสี่ยง หรือ $D = L \times I$
--

การนำระดับโอกาสและระดับผลกระทบมาพิจารณาร่วมกัน

ระดับ ผลกระทบ	ระดับของความเสี่ยง				
	1=ต่ำมาก	2=ต่ำ	3=ปานกลาง	4=สูง	5=สูงมาก
5=สูงมาก	1x5=5	2x5=10	3x5=15	4x5=20	5x5=25
4=สูง	1x4=4	2x4=8	3x4=12	4x4=16	5x4=20
3=ปานกลาง	1x3=3	2x3=6	3x3=9	4x3=12	5x3=15
2=ต่ำ	1x2=2	2x2=4	3x2=6	4x2=8	5x2=10
1=ต่ำมาก	1x1=1	2x1=2	3x1=3	4x1=4	5x1=5
ระดับโอกาส	1=ต่ำมาก	2=ต่ำ	3=ปานกลาง	4=สูง	5=สูงมาก

6. การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง

การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1) พิจารณาโอกาส ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาส ความถี่ที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

2) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

การวิเคราะห์ความเสี่ยง กำหนดเกณฑ์ไว้ 4 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ

แนวทางในการดำเนินการ		
ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	การดำเนินการ
สูงมาก (Extreme)	13-25	-ยอมรับความเสี่ยง -ระดับที่องค์กรไม่สามารถยอมรับได้ และต้องจัดการความเสี่ยงให้ไปอยู่ในระดับต่ำลงโดยทันที
สูง (High)	10-12	-ยอมรับความเสี่ยง (มีมาตรการติดตามความเสี่ยง) -ระดับที่องค์กรไม่สามารถยอมรับได้ และต้องจัดการความเสี่ยงให้ไปอยู่ในระดับที่ต่ำลงโดยเร็ว/กำหนดผู้บริหารระดับสูงติดตามใกล้ชิด
ปานกลาง (Medium)	4-9	-ควบคุมความเสี่ยง (มีแผนควบคุมความเสี่ยง) -ระดับที่องค์กรยอมรับได้โดยอาจมีการติดตามเฝ้าระวังทุกเดือน เพื่อไม่ให้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น/กำหนดผู้บริหารระดับกลางติดตามอย่างสม่ำเสมอ
ต่ำ (Low)	1-3	-ควบคุมความเสี่ยง (มีแผนควบคุมความเสี่ยง, ลดความเสี่ยง) -ระดับที่องค์กรยอมรับได้โดยไม่ดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม

ตารางแผนภูมิความเสี่ยง

ผลกระทบจากความเสียหาย	5	5	10	15	20	25
	4	4	8	12	16	20
	3	3	6	9	12	15
	2	2	4	6	8	10
	1	1	2	3	4	5
		1	2	3	4	5

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

7. ประเภทความเสี่ยง

ด้านกลยุทธ์ = Strategic Risk (S)

ด้านการดำเนินงาน = Operational Risk (O)

ด้านการเงิน = Financial Risk (F)

ด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ = Compliance Risk (C)

8. การควบคุมความเสี่ยง

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงการสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

2. การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอดการตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น

3. การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี การประกาศเกียรติคุณ เป็นต้น

4. การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

9. การจัดการความเสี่ยง

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี และสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง แต่อย่างไรก็ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงนั้น ต้องค้ำค้ำกับการลดระดับผลกระทบของความเสี่ยงทางเลือกหรือยุทธศาสตร์ในการจัดการความเสี่ยง ซึ่งมีวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง 4 แนวคิดหลัก ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การยอมรับความเสี่ยง หมายถึง การตกลงกันที่จะยอมรับ เนื่องจากไม่ค้ำค้ำในการจัดการหรือป้องกัน แต่การเลือกบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ต้องมีการติดตาม ฝ้าระวัง อย่างสม่ำเสมอ

2. การลด/การควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การปรับปรุงระบบการทำงาน หรือ ออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น การจัดอบรมพนักงาน การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน

3. กระจายความเสี่ยง หรือโอนความเสี่ยง หมายถึง กระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกันภัยกับบริษัทภายนอก หรือการจ้างบุคคลภายนอกดำเนินการแทน (Outsource)

4. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมาก และอาจยอมรับได้ จึงตัดสินใจยกเลิกโครงการ/กิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป

10. การรายงานการติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยงรวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่าวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงาน ทั้งนี้ กระบวนการสอบถามอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม หรืออาจทำ Check List การติดตาม พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตาม ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น
2. การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

11. การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุปรายงานและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงประจำปีต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงาน

12. การทบทวนการบริหารความเสี่ยง

การทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาผลงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ 5

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

ขั้นตอนการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

1. การประเมินโอกาส ผลกระทบ และระดับความเสี่ยง
2. การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน
3. การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง
4. การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง
5. แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

1. การประเมินโอกาส ผลกระทบ และระดับความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงประชุมเพื่อร่วมกันพิจารณาวิเคราะห์จากปัจจัยความเสี่ยงทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) และความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk) เพื่อประเมินโอกาส ผลกระทบ และร่วมพิจารณาจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ เพื่อประกอบการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง

2. การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงร่วมประชุมเพื่อกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน ตามยุทธศาสตร์หรือตามภารกิจงาน (ตามที่คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงกำหนด) เพื่อกำหนดขั้นตอน (กลยุทธ์) และวัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) ในการวางแผนการบริหารความเสี่ยง

3. การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงวิเคราะห์กิจกรรมที่เกิดความเสี่ยงและระบุปัจจัยเสี่ยง และประเภทความเสี่ยงว่าเป็นความเสี่ยงด้านใด และเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยภายใน

4. การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงประเมินระดับความเสี่ยงเพื่อประเมินโอกาส ผลกระทบ และระดับความเสี่ยง และกำหนดลำดับความเสี่ยงว่าอยู่ในระดับใด

5. แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยง/แนวทางการแก้ไข ระยะเวลาดำเนินการ และผู้รับผิดชอบ เพื่อติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง จัดทำรายงานผลตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และพิจารณาทบทวนแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

การประเมินโอกาส ผลกระทบ และระดับความเสี่ยง

การประเมินโอกาส ผลกระทบ และระดับความเสี่ยง ได้นำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนดำเนินงาน แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จุดอ่อนและ/หรือ ข้อเสนอแนะจากรายงานผลการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น รายงานผลการจัดวางระบบควบคุมภายในของปีที่ผ่านมา และการวิเคราะห์ ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงจากการประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ร่วมพิจารณาในที่ประชุม โดย วิเคราะห์จากปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง 4 ด้าน ได้ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)
2. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)
3. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)
4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)

ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ได้ดำเนินการประเมินโอกาสและผลกระทบของ ความเสี่ยงจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ เพื่อประกอบการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2565

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน		
ยุทธศาสตร์ (1)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (2)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (3)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมือง และชุมชนน่าอยู่	1.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน 2.พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น 3.พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยชุมชนมีส่วนร่วม 4.ส่งเสริมและสนับสนุนให้หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัยาสพติดและปลอดภัยอบายมุข	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ 1.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการให้ได้มาตรฐานครอบคลุมและทั่วถึงอย่างมีประสิทธิภาพ 2.พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชนและจัดให้มีการเฝ้าระวังรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยบูรณาการการเฝ้าระวังชุมชนร่วมกับประชาชน 3.ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเป็นชุมชนแห่งเมืองน่าอยู่ เป็นชุมชนปลอดภัยาสพติดและอบายมุข

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน		
ยุทธศาสตร์ (1)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (2)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (3)
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	<p>1.พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุก ระดับ ทั้งใน และ นอก ระบบ ครอบคลุมทุกช่วงวัย</p> <p>2.ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเข้าถึงแหล่งความรู้ที่เป็นวิทยาการสมัยใหม่ รวมถึงด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>3.เสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็งสัมพันธ์ภาพที่ดีเกิดความอบอุ่นรัก ษา สื บ ท อ ด ศ า ส น า ศิลปวัฒนธรรมและค่านิยมที่ดีสู่คนรุ่นต่อไป</p> <p>4.ส่งเสริมและสนับสนุนให้อุรักษ์สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีที่ดีงาม</p> <p>5.พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุขการป้องกันและควบคุมโรคการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถนะด้านร่างกาย และจิตใจให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง</p> <p>6.พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการให้กับเด็กและเยาวชน และประชาชนทุกระดับ</p> <p>7.การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสในด้าน การ ประกอบอาชีพ และการ ดำรงชีวิต</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ</p> <p>1.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ ครอบคลุมทุกช่วงวัย</p> <p>2.พัฒนาเครือข่ายเยาวชนของท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้เกิดมาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบต่อชุมชนของตนเอง</p> <p>3. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ร่วมกันรักษาและสืบทอดศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและค่านิยมที่ดีงามของท้องถิ่นตน</p> <p>4.ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้ร่างกาย และห่างไกลจากโรคภัย</p> <p>5.ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรให้มีรายได้ให้แก่ประชาชน</p> <p>6.ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี</p>

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน		
ยุทธศาสตร์ (1)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (2)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (3)
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจและชุมชนเพื่อการแข่งขัน	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และ น้อมนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต พัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว 	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจและชุมชนเพื่อการแข่งขัน</p> <ol style="list-style-type: none"> พัฒนา ส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเกษตรกรและประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีรายได้ที่ยั่งยืน พัฒนาเครือข่ายปลอดสารพิษ และส่งเสริมการขายสินค้าเพื่อจำหน่ายผักปลอดสารพิษ ภายใต้แบรนด์ “ซำสูง” ส่งเสริมกลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันในตลาดได้
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน อนุรักษ์ฟื้นฟูป่าต้นน้ำ ลำธาร ให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้สมบูรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย 	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการปลูกป่าทดแทน และรักษาป่าดั้งเดิม เพื่อให้ป่าอุดมสมบูรณ์ ส่งเสริม สนับสนุน การปลูกผักและพืชเกษตรอินทรีย์ พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรม

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ขั้นตอน		
ยุทธศาสตร์ (1)	ขั้นตอน (กลยุทธ์) (2)	วัตถุประสงค์ขั้นตอน (เป้าหมาย) (3)
		6. ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการ คัดแยกขยะ การจัดการขยะใน ชุมชน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและน้ำ เสีย
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบ บริหารจัดการที่ดี	1. เสริมสร้างการพัฒนาการเมือง ท้องถิ่นให้โปร่งใสสุจริต เพื่อ สนับสนุนสร้างวัฒนธรรม ประชาธิปไตยและวัฒนธรรม ธรรมาภิบาล 2. พัฒนาภาวะความเป็นผู้นำ ท้องถิ่นที่มีคุณธรรม จริยธรรมและ ธรรมาภิบาลในเทศบาลทุกรูปแบบ 3. พัฒนาสมรรถนะการทำงานของ เจ้าหน้าที่เทศบาลทุกระดับอย่าง ต่อเนื่อง 4. พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถใน ด้านบริหารจัดการ การเงินการ คลัง และงบประมาณของเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพโดยยึดหลักธรร มาภิบาล 5. พัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศให้ทันสมัย 6. เสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชนและการมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน	ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี 1. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน ประชาชนทั่วไปได้ร่วมกันเลือกตั้ง และสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรม ประชาธิปไตยในชุมชน 2. ส่งเสริมให้ผู้นำมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดีอย่างยั่งยืน 3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เกิด กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถส่งเสริม ให้องค์กรมีการพัฒนาที่ดี 4. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และนวัตกรรมในการทำงานโดยใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย 5. พัฒนาระบบการให้บริการ ประชาชนที่ทันสมัยอย่างครบวงจร 3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในท้องถิ่นในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบต่อท้องถิ่น

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ การลดปัญหาขยะในชุมชนโดยใช้หลัก 3Rs	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อลดปริมาณขยะลง 2. ประหยัดงบประมาณที่ใช้เพื่อกำจัดขยะ 3. ช่วยลดการสิ้นเปลืองพลังงานและทรัพยากร 4. ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมให้เกิดมลพิษน้อยลง 	กระบวนการบริหารจัดการขยะ ไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนขาดความร่วมมือในการช่วยการรักษาความสะอาดของบ้าน ชุมชน และไม่มีวินัยในการรักษาความสะอาดหรือการทิ้งขยะ เนื่องจากมองว่าหน้าที่การรักษาความสะอาดบ้านเมืองเป็นของเทศบาล 2. ขาดการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ประชาชนช่วยกันรักษาความสะอาด และงดการกวาดเศษผงและขยะลงท่อระบายน้ำ ทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน 	<p>ด้านกลยุทธ์ (S)</p> <p>ด้านการดำเนินงาน (O)</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาคนและสังคม การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อไวรัสโคโรนา-2019 หรือโรคโควิด-19	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) 2. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่เห็นความสำคัญของการป้องกันโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 	พบการแพร่ระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 ในประเทศ ในจังหวัด และในพื้นที่ ซึ่งเป็นโรคไวรัสที่แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งพบผู้มีความเสี่ยงได้ทั่วไป จึงต้องมีการป้องกันความเสี่ยงการแพร่ระบาดอยู่ตลอดเวลา	พบการแพร่ระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 ในประเทศ ในจังหวัด ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้พบผู้ติดเชื้อในพื้นที่อำเภอข้าสูง	ด้านการดำเนินงาน (O)

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาวะที่ดี มีรายได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี	1. ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพคนในชุมชนเพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 2. พัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมให้เป็นเมืองและชุมชนน่าอยู่ มีความปลอดภัย 3. ส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพียงพอแก่การครองชีพของประชาชน	1. กิจกรรมการปรับปรุงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตกค้าง 2. การขาดความร่วมมือในการช่วยกันรักษาความสะอาดของประชาชนในพื้นที่ 3. การขาดการประชาสัมพันธ์ 4. การขาดการสร้างวินัยในการรักษาบ้านเมืองของประชาชน	1. ประชาชนขาดความร่วมมือในการช่วยการรักษาความสะอาดของบ้าน ชุมชน และไม่มีวินัยในการรักษาความสะอาดหรือการทิ้งขยะ 2. ขาดการประชาสัมพันธ์	ด้านกลยุทธ์ (S) ด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ (C)
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืนโดยการอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าต้นน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบโดยการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินและป่าให้สมบูรณ์และปลูกป่าทดแทน	1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่อการอนุรักษ์พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน 2. อนุรักษ์ฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ 3. พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ 4. การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้สมบูรณ์ 5. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชนและสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย	1. ปัจจุบันเกิดปัญหาการทำลายป่าเพื่อแผ้วถางเป็นที่ทำกิน ทำให้ป่าถูกทำลายและระบบนิเวศเสียหายจากการบุกรุกป่า 2. การใช้สารเคมีในการทำเกษตรทำให้ดินเสื่อมคุณภาพ 3. การทำลายป่าก่อให้เกิดฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลและแห้งแล้ง	1. สภาพแวดล้อมที่เกิดจากการทำลายของมนุษย์ ทำให้ต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์ให้รักษาและฟื้นฟูป่ามิให้ถูกทำลายยิ่งขึ้น 2. อนุรักษ์ป่าดั้งเดิมและปลูกป่าเพิ่มเพื่อป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น 3. ยังไม่มีการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ	ด้านกลยุทธ์ (S) ด้านการดำเนินงาน (O)

การระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการที่ดี</p> <p>การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลโดยเน้นบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมกับประชาชน</p>	<p>1. เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของเมืองและชุมชนท้องถิ่น</p> <p>2. เพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้มีมาตรฐานปลอดภัย และทั่วถึงประชาชนทุกคน</p> <p>3. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสังคม ประเพณี และวัฒนธรรม</p>	<p>กิจกรรมการจัดทำแผนชุมชนขาดความร่วมมือ หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนน้อยเกินไป ส่งผลต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น</p>	<p>1. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนชุมชน</p> <p>2. ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง</p> <p>3. ขาดการบูรณาการด้านข้อมูลในการวางแผนพัฒนาระบบการบริหารจัดการในการชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของเทศบาล</p>	ด้านกลยุทธ์ (S)
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการที่ดี</p> <p>การพัฒนางานพัฒนาจัดเก็บรายได้ ให้มีการบริหารจัดการด้านการจัดเก็บรายได้และด้านแผนที่ภาษีเป็นไปตามระเบียบฯ ที่เกี่ยวข้อง เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายที่กำหนด เพื่อให้มีการจัดเก็บภาษีมีความเป็นธรรมและมีการจัดเก็บภาษีอย่างทั่วถึง ครอบคลุมทั้งพื้นที่</p>	<p>1. เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บรายได้ดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. เพื่อให้การจัดเก็บรายได้เป็นไปตามนโยบาย และเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>3. เพื่อให้การจัดเก็บภาษีมีความเป็นธรรมและมีการจัดเก็บภาษีอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งพื้นที่</p>	<p>1. มีลูกหนี้ภาษีค้างชำระภาษีจำนวนมาก</p> <p>2. ไม่สามารถจัดเก็บรายได้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>3. มีความเสี่ยงการทุจริต</p>	<p>1. มีลูกหนี้ภาษีค้างชำระจำนวนมาก</p> <p>2. การจัดเก็บรายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>3. ผู้จัดเก็บรายได้เป็นลูกจ้าง ทำให้เกิดกรณีจัดเก็บรายได้แล้วไม่นำส่งเงินทันที ทำให้มีความเสี่ยงในการทุจริต เนื่องจากไม่มีตำแหน่งข้าราชการเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้</p>	<p>ด้านการดำเนินงาน (O)</p> <p>ด้านการเงิน (F)</p>

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง
ระยะเวลาดำเนินการสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565

สำนัก/กอง : สำนักปลัดเทศบาล

ภารกิจ/งาน	วัตถุประสงค์ของภารกิจ/งาน	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง					ประเภทความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับคะแนน	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	
การลดปัญหาขยะในชุมชน	1. เพื่อลดปริมาณขยะลง 2. ประหยัดงบประมาณที่ใช้เพื่อกำจัดขยะ 3. ช่วยลดการสิ้นเปลืองพลังงานและทรัพยากร 4. ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมให้เกิดมลพิษน้อยลง	กระบวนการบริหารจัดการขยะไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร	1.ประชาชนขาดความร่วมมือในการช่วยการรักษาความสะอาดของบ้าน ชุมชน และไม่มีวินัยในการรักษาความสะอาดหรือการทิ้งขยะ เนื่องจากมองว่าหน้าที่การรักษาความสะอาดบ้านเมืองเป็นของเทศบาล 2.ขาดการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ประชาชนช่วยกันรักษาความสะอาดและงดการกวาดเศษผงและขยะลงท่อระบายน้ำ ทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน	4	3	12	สูง	1	S O

ลายมือชื่อ จำเอก.....

(เชิดศักดิ์ คำมูลแสน)

ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

20 ธันวาคม 2564

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง
ระยะเวลาดำเนินการสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565

สำนัก/กอง : สำนักปลัดเทศบาล

ภารกิจ/งาน	วัตถุประสงค์ของภารกิจ/งาน	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง					ประเภทความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับคะแนน	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	
การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19)	1.เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 2.เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่เห็นความสำคัญของการป้องกันตนเองด้วยการสวมหน้ากากอนามัยเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ เว้นระยะห่างที่ปลอดภัยจากผู้อื่น ล้างมือบ่อยๆ หลีกเลียงพื้นที่ปิด รับวัคซีนเมื่อได้รับสิทธิ์ เป็นต้น	พบการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 ในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว	1.พบผู้เดินทางมาจากพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเข้ามาในพื้นที่ 2.ขาดการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้กับประชาชน 3.เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 บางสายพันธุ์ไม่แสดงอาการ ทำให้ผู้ป่วยไม่ทราบว่าตนเองติดหรือยัง จึงทำให้ไม่ระวังตัว และแพร่เชื้อไปยังคนในครอบครัวหรือผู้อื่นได้ ทำให้การระบาดขยายตัวอย่างรวดเร็ว	3	4	12	สูง	1	○

ลายมือชื่อ จำเอก.....

(เชิดศักดิ์ คำมูลแสน)

ตำแหน่ง

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

20 ธันวาคม 2564

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง
ระยะเวลาดำเนินการสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565

สำนัก/กอง : สำนักปลัดเทศบาล

ภารกิจ/งาน	วัตถุประสงค์ของภารกิจ/งาน	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง					ประเภทความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับคะแนน	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	
การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสภาวะที่ดี มีรายได้หลัก เศรษฐกิจพอเพียง และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี	1. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีคุณภาพ เพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งการภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 2. เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมให้เป็นเมืองและชุมชนน่าอยู่ มีความปลอดภัย 3. เพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพียงพอแก่การครองชีพของประชาชน	1. กิจกรรมการปรับปรุงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตกค้าง 2. การขาดความร่วมมือในการช่วยกันรักษาความสะอาดของประชาชนในพื้นที่ 3. การขาดการประชาสัมพันธ์ 4. การขาดการสร้างวินัยในการรักษาบ้านเมืองของประชาชน	1. ประชาชนขาดความร่วมมือในการช่วยการรักษาความสะอาดของบ้าน ชุมชน และไม่มีวินัยในการรักษาความสะอาดหรือการทิ้งขยะ 2. ขาดการประชาสัมพันธ์ 3. การสร้างจิตใต้สำนึกต่อการรักษาความสะอาดในพื้นที่	2	5	10	สูง	2	S C

ลายมือชื่อ เจ้าเอก.....

(เชิดศักดิ์ คำมูลแสน)

ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

20 ธันวาคม 2564

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง
ระยะเวลาดำเนินการสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565

สำนัก/กอง : สำนักปลัดเทศบาล

ภารกิจ/งาน	วัตถุประสงค์ของภารกิจ/งาน	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง					ประเภทความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับคะแนน	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน 2. เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ มีการบริหารจัดการน้ำและดินอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ 3. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชนและสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย	1. ปัจจุบันเกิดปัญหาการทำลายป่าเพื่อแผ้วถางเป็นที่ทำกิน ทำให้ป่าถูกทำลายและระบบนิเวศเสียหายจากการบุกรุกป่า 2. การใช้สารเคมีในการทำเกษตร ทำให้ดินเสื่อมคุณภาพ 3. การทำลายป่าก่อให้เกิดฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลและแห้งแล้ง	1. สภาพแวดล้อมที่เกิดจากการทำลายของมนุษย์ ทำให้ต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์ให้รักษาและฟื้นฟูป่ามิให้ถูกทำลายยิ่งขึ้น 2. อนุรักษ์ป่าดั้งเดิมและปลูกป่าเพิ่มเพื่อป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น 3. ยังไม่มีการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ	2	5	10	สูง	2	S

ลายมือชื่อ จำเอก.....

(เชิดศักดิ์ คำมูลแสน)

ตำแหน่ง

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

20 ธันวาคม 2564

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง
ระยะเวลาดำเนินการสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565

สำนัก/กอง : สำนักปลัดเทศบาล

ภารกิจ/งาน	วัตถุประสงค์ของภารกิจ/งาน	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง					ประเภทความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับคะแนน	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	
การพัฒนา ระบบบริหาร จัดการที่ดีตาม หลักธรรมาภิ บาลโดยเน้น บูรณาการกับ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง และ การมีส่วนร่วม ร่วมกับ ประชาชน	1.เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็ง ของเมืองและชุมชนท้องถิ่น 2.เพื่อพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้มีมาตรฐาน ปลอดภัย และ ทั่วถึงประชาชนทุกคน 3.เพื่อส่งเสริมและพัฒนา สังคม ประเพณี และ วัฒนธรรม	กิจกรรมการจัดทำแผนชุมชน ขาดความร่วมมือ หรือการมี ส่วนร่วมของประชาชนน้อย เกินไป ส่งผลต่อการกำหนดทิศ ทางการพัฒนาท้องถิ่น	1.ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการ จัดทำแผนชุมชน 2.ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง 3.ขาดการบูรณาการด้านข้อมูลในการ วางแผนพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ในการชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมกับกิจกรรมของเทศบาล	2	5	10	สูง	2	S

ลายมือชื่อ จำเอก.....

(เชิดศักดิ์ คำมูลแสน)

ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

20 ธันวาคม 2564

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง
ระยะเวลาดำเนินการสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565

สำนัก/กอง : กองคลัง

ภารกิจ/งาน	วัตถุประสงค์ของภารกิจ/งาน	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การประเมินความเสี่ยง					ประเภทความเสี่ยง
				โอกาส	ผลกระทบ	ระดับคะแนน	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	
งานพัฒนาจัดเก็บรายได้	1. เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บรายได้ดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง 2. เพื่อให้การจัดเก็บรายได้เป็นไปตามนโยบาย และเป้าหมายที่กำหนด 3. เพื่อให้การจัดเก็บภาษีมีความเป็นธรรมและมีการจัดเก็บภาษีอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งพื้นที่	1. มีลูกหนี้ภาษีค้างชำระภาษีจำนวนมาก 2. ไม่สามารถจัดเก็บรายได้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด 3. มีความเสี่ยงการทุจริต	1. มีลูกหนี้ภาษีค้างชำระจำนวนมาก 2. การจัดเก็บรายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด 3. ผู้จัดเก็บรายได้เป็นลูกจ้าง ทำให้เกิดกรณีจัดเก็บรายได้แล้วไม่นำส่งเงินทันที ทำให้มีความเสี่ยงในการทุจริต เนื่องจากไม่มีตำแหน่งข้าราชการเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	3	4	12	สูง	1	O, F

ลายมือชื่อ.....

(นางณิรนุช คามวัลย์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองคลัง

20 ธันวาคม 2564

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับ ความเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	มาตรการดำเนินการจัดการความเสี่ยง /แนวทางการแก้ไข	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 <u>1.การลดปัญหาขยะในชุมชนโดยใช้หลัก 3Rs</u> กระบวนการบริหารจัดการขยะไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม	1.ประชาชนขาดความร่วมมือในการช่วยกันรักษาความสะอาดของบ้านชุมชน และไม่มีวินัยในการรักษาความสะอาดหรือการทิ้งขยะ เนื่องจากมองว่าหน้าที่การรักษาความสะอาดบ้านเมืองเป็นหน้าที่ของเทศบาล 2.ขาดการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ประชาชนช่วยกันรักษาความสะอาดและงดการกวาดเศษผงและขยะลงท่อระบายน้ำ ทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน	สูง	S O	1.เพื่อลดปริมาณขยะ 2.นำขยะที่สามารถรีไซเคิลได้นำกลับมาใช้ใหม่ 3.ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนช่วยกันรักษาความสะอาดของบ้านเรือนและชุมชน 4.ปลูกจิตสำนึกการรักษาสิ่งแวดล้อมให้กับเด็กเยาวชน และประชาชน	30 กันยายน 2565	งาน สาธารณสุข/ สำนักปลัด
ยุทธศาสตร์ที่ 2 <u>2. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อไวรัสโคโรนา-2019 หรือโรคโควิด-19</u> พบการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 ในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว	1.พบผู้เดินทางมาจากพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเข้ามาในพื้นที่ 2.ขาดการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้กับประชาชน 3.เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 บางสายพันธุ์ไม่แสดงอาการ ทำให้ผู้ป่วยไม่ทราบว่าตนเองติดหรือยัง จึงทำให้ไม่ระวังตัวและแพร่เชื้อไปยังคนในครอบครัวหรือผู้อื่นได้ ทำให้การระบาดขยายตัวอย่างรวดเร็ว	สูง	O	1.กำหนดพื้นที่กักกันสำหรับผู้เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงหรือผู้ที่มีความเสี่ยงสูงในการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2.รณรงค์ให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการของรัฐอย่างเคร่งครัดในการเว้นระยะห่างกันอย่างน้อย 2 เมตร การสวมหน้ากากอนามัยในที่สาธารณะ การกักตัวเองเมื่อพบว่ามีอาการเสี่ยง การล้างมือทำความสะอาดร่างกาย เป็นต้น 3.เฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดในพื้นที่ชุมชนตามมาตรการที่กระทรวงสาธารณสุข กรมควบคุมโรค กำหนดอย่างเคร่งครัด	30 กันยายน 2565	งาน สาธารณสุข/ สำนักปลัด

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	มาตรการดำเนินการจัดการความเสี่ยง / แนวทางการแก้ไข	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 3 <u>3.การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาวะที่ดี มีรายได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี</u>	1.ประชาชนยังขาดการส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิตให้มีสุขภาวะที่ดี 2.ประชาชนขาดความร่วมมือในการช่วยกันรักษาความสะอาดของบ้านชุมชน และไม่มีวินัยในการรักษาความสะอาดหรือการทิ้งขยะ ทำให้ด้านคุณภาพชีวิตขาดสุขภาวะและสิ่งแวดล้อมที่ดี 2.ขาดการประชาสัมพันธ์	สูง	S, C	1.ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนมีคุณภาพเพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 2.พัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมให้เป็นเมืองและชุมชนน่าอยู่ มีความปลอดภัย 3.ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งชุมชนให้มีคุณภาพ มีชีวิตที่ดี มีรายได้เพียงพอแก่การครองชีพของประชาชน 4.ส่งเสริมให้ประชาชนมีการบริหารจัดการครองชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	30 กันยายน 2565	งานพัฒนาชุมชน/สำนักปลัด
ยุทธศาสตร์ที่ 4 <u>4.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u> เกิดจากปัญหาการทำลายป่าเพื่อแผ้วถางเป็นที่ทำกิน ทำให้ป่าถูกทำลาย ฝนไม่ตกตามฤดูกาล และการใช้สารเคมีทำให้ดินเสื่อมสภาพ	1.สภาพแวดล้อมที่เกิดจากการทำลายของมนุษย์ ทำให้ต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์ให้รักษาและฟื้นฟูป่ามิให้ถูกทำลายยิ่งขึ้น 2.อนุรักษ์ป่าดั้งเดิมและปลูกป่าเพิ่ม เพื่อ ป้อง กั้น ก า ร ทำ ลาย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น 3.ยังไม่มีการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ	สูง	S, O	1.ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนช่วยกันรักษาป่าไม้ดั้งเดิมและปลูกป่าทดแทน 2.จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนการใช้สารเคมี 3.ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีรายได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4.ส่งเสริมด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ให้สามารถแข่งขันกับตลาดได้	30 กันยายน 2565	งานสาธารณสุข/งานพัฒนาชุมชน/สำนักปลัด

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับ ความเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	มาตรการดำเนินการจัดการความเสี่ยง /แนวทางการแก้ไข	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 5.การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลโดยเน้นการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการมีส่วนร่วมร่วมกับประชาชน</p> <p>ประชาชนขาดความร่วมมือในการจัดทำแผนชุมชนส่งผลต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น</p>	<p>1.ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนชุมชน</p> <p>2.ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง</p> <p>3.ขาดการบูรณาการด้านข้อมูลในการวางแผนพัฒนาระบบการบริหารจัดการในการชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของเทศบาล</p>	สูง	S	<p>1.ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการจัดทำแผนชุมชน</p> <p>2.บูรณาการด้านข้อมูลในการวางแผนพัฒนาระบบการบริหารจัดการในการเชิญให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของเทศบาล</p>	30 กันยายน 2565	งานพัฒนาชุมชน/สำนักปลัด
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 6.งานพัฒนาจัดเก็บรายได้</p> <p>1)มีลูกหนี้ภาษีค้างชำระภาษีจำนวนมาก</p> <p>2)ไม่สามารถจัดเก็บรายได้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>3)มีความเสี่ยงการทุจริต</p>	<p>1.มีลูกหนี้ภาษีค้างชำระจำนวนมาก</p> <p>2.การจัดเก็บรายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>3.ผู้จัดเก็บรายได้เป็นลูกจ้าง ทำให้เกิดกรณีจัดเก็บรายได้แล้วไม่นำส่งเงินทันที ทำให้มีความเสี่ยงในการทุจริตเนื่องจากไม่มีตำแหน่งข้าราชการเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้</p>	สูง	O, F	<p>1.แต่งตั้งพนักงานเทศบาลที่มีความรู้ความสามารถ ปฏิบัติงานรักษาการในตำแหน่งที่ยังไม่มีพนักงานเทศบาลมาดำรงตำแหน่งนั้น</p> <p>2.ให้ผู้รับผิดชอบนำส่งภาษีเป็นประจำทุกวัน</p> <p>3.ตรวจสอบการนำส่งเงินภาษีอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันการทุจริตในการนำส่งเงินภาษี</p>	30 กันยายน 2565	งานพัฒนาจัดเก็บรายได้/กองคลัง

